

tóte acestea aici evenimentele se succedară cu atâta repedițiune, în câtú întrecură silințele acellorú carí dirigéu atunci mișcarea în România ; căci încetarea din viață a Domnului României, contribui fatalmente spre a se grăbi cu multú isbucnirea mișcării în țerra Romănescă, în modulú următorú :

La 18 Ianuarie, din anulú 1821, repausă menționatulú Domnú Alecsandru N. Sutzú ¹⁾, care fu

¹⁾ Multe și felurite idei bănuitoare se respândisseră despre mórtea acestuí Domnú; dér' ceí mai mulți erau de părerea că, pe când elú domnea în țerră, presimțindú urđirea rescolei pe ascunsú, cercetă în totú felulú spre a se încredința de origina ei ; și că conspiratorií, bănuindú din cercetările lui, din contra, vre-úă trădare din parte'í către I. Pórtă, profitară la bóla ee i se întemplă, d'a se servi cu medicí Grecí cari'lú căutaú, spre a se scăpa d'a mai trăi cu inima totú-d'a-una sărită, de frică ca nu cum-va planulú lorú să se descópere fórá timpú. Asemenea vorbe se respândiră mai în urmă și de către ómenii Curții Domnesci, cum că adică, mórtea lui arú fi fostú provenită din otrăvire, prin fontanella de la mâna stângă, de către mediculú Hristari, precum se đicea pe atunci. Căci, pe când đisulú domnú era încă în agoniă, se adusse în tótă pripa Caimacamulú Craiovei de atunci Depalto, spre a'lú căuta și densusulú ca vechiú și credinciosú medicú alú casei acestuí Domnú. Esaminându'í dér' și elú bóla și observândú fontanella, îndată cunoscú că mórtea nu era departe ; și la plecarea sa de acolo đisse către unii din ceí mai intimi ai seí ; prea „tárđiú mi s'a făcutú chiámarea, căci mórtea 'í este inevitabilă, și prin urmare n'amú nici o putere ca să'í ajutú.“ *N. Aut.*